

Arrest

nr. 65 172 van 27 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 juli 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juli 2011 om 10:00 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE BROUWER die loco advocaat K. KRIKILION verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 augustus 1999 dient de verzoekende partij die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Deze werd geweigerd en de verzoekende partij kreeg op 3 augustus 2008, 14 februari 2011 en 23 mei 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij gaf hieraan geen gevolg.

1.2. Op 13 juli 2011 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Zij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar haar land van herkomst.

1.3. Op 18 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. De motieven van deze beslissing luiden als volgt:

“(…) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten M(...) A(...)

(…)

en van nationaliteit te zijn : Kosovo

die een asielaanvraag heeft ingediend op 13/07/2011 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 9 augustus 1999 een eerste asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van verblijf werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken die op 29 september 2000 bevestigd werd door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat de betrokkene op 13 juli 2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij niet terug kan keren naar Kosovo aangezien hij van Kosovaren in België vernomen zou hebben dat de inwoners van Decan hem verdenken van spionage waarbij opgemerkt moet worden dat informatie van naamloze Kosovaren in België geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke verklaringen van de betrokkene zonder enig bewijs zijn. Overwegende dat de betrokkene ingaat op het feit dat hij in België een partner en kinderen heeft waarbij opgemerkt moet worden dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene, dat deze verklaring op geen enkele wijze de motieven die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, ondersteunt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten. (...)

1.4. De verzoekende partij maakt weliswaar in haar verzoekschrift gewag van “de beslissing tot niet-inoverwegingname van de asielaanvraag dd. 13.07.2011 houdende bevel om het grondgebied te verlaten” en in haar inventaris bij haar verzoekschrift van de “Bijlage 13quater dd. 19.07.2011 houdende bevel om het grondgebied te verlaten”, doch bevestigt ter terechtzitting dat de bestreden beslissing wel degelijk de voormelde op 18 juli 2011 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid genomen beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag is.

2. De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag

2.1. Artikel 51/8, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens – dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen – aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

2.2. Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te

nemen, mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat de verzoekende partij een ernstig middel moet aanvoeren waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door haar aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.3. Nopens de ontvankelijkheid van de schorsing stelt de verzoekende partij omtrent haar belang enkel wat volgt:

"Aangezien verzoeker in België een gezinsleven heeft opgebouwd met Mevrouw V.Z. en haar vier minderjarige kinderen E.,I., E. en I.

Dat zij allen sinds 05.04.2004 samenwonen op het adres te 9000 GENT, Scheepvaartstraat 4."

Ter zake is in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Overwegende dat de betrokkene ingaat op het feit dat hij in België een partner en kinderen heeft waarbij opgemerkt moet worden dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene, dat deze verklaring op geen enkele wijze de motieven die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, ondersteunt."

De verzoekende partij voert daaromtrent geen dienstig middel, met name een schending van artikel 51/8 en/of van de motiveringsplicht, aan.

In zoverre de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM zou aanvoeren om uiteen te zetten dat de beslissende overheid de "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat, blijkt uit voorgaand aangehaald uittreksel uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij wel degelijk met het kwestieuze gegeven rekening heeft gehouden.

De vordering tegen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

F. HOFFER